

σιβύλλειος, α, ον, de sibylle, sibyllin; τὰ Σιβύλλεια, les Livres sibyllins [σιβύλλα].
σιβυλλιστής, οὔ (ὁ) qui prédit d'après les Livres sibyllins [σιβύλλα].
σίγα, adv. : 1 en silence : σίγα, ESCHL. silence ! || 2 silencieusement, doucement, sans bruit [σιγί].
σιγά, dor. c. σιγί.
σίγα, impér. prés. de σιγάω.
σιγά, dat. sg. dor. de σιγί, ou prés. ind. 3 sg. de σιγάω.
σιγάζω, faire taire, acc. [σιγί].
σιγαλοεις, όκσσα, όν, luisant, brillant [pour *σιαλόεις, de σιάλος; cf. έγώ, έγών, et βεόλ. ιώ, ιών; sel. d'autres, de la R. Γαλ. briller, v. γαλίγη, γάλα, etc., et du préf. σι- avec sens augmentatif comme έρι- et άρι-].
σιγάω (impf. έσίγω, f. σιγίσομαι, réc. σιγίσω, ao. έσίγησα, pf. σεσίγηκα; pass. f. σιγηθήσομαι, ao. έσιγήθην, pf. σεσίγημαι, f. αντ. σεσιγίσομαι) I intr. se taire, garder le silence : σίγα, silence ! tais-toi ! σ. περί τιος, se taire au sujet de qqe ch.; πρόσ τινα, à l'égard de qqn; πρόσ τι, à l'égard de qqe ch.; σιγάν σιωπήν, EUR. garder le silence, rester silencieux || II tr. 1 taire, garder secret, acc.; d'ou au pass. être tu, être gardé secret || 2 rendre silencieux, d'ou au pass. devenir silencieux [σιγί].
Σιγειον, ου (τό) Sigeion (Sigée, auj. Ienischehr) ville et promont. de Troade.
σιγή, ης (ή) 1 silence; dat. adv. σιγῆ, en silence; σιγῆ νόν, OD. silence ! σιγῆν έχειν, HDR. ou φυλάσσειν, EUR. garder le silence; σιγῆ έχειν τι, HDR. taire qqe ch.; p. suite, σιγη, secrètement, tranquillement; σιγῆ τινος, HDR. à l'insu de qqn || 2 réserve silencieuse, discrétion.
σιγηλός, ή, όν, silencieux, taciturne [σιγίω].
σίγλος, ου (ὁ) plus souv. σίκλος, ου (ὁ) sicle, monnaie persane (de 7 oboles 1/2).
σίγμα (τό) 1 la lettre sigma || 2 p. anal. à cause de la forme primitive du sigma = C, ornement demi-circulaire sur les boucliers sicyoniens [onomatopée; cf. σίζω].
σίμος, οὔ (ὁ) sifflement [σίζω].
σιγύνης ou σιγύνης, ου (ὁ) 1 épieu de chasseur || 2 petit marchand, débitant, chez les Ligyes, au-dessus de Massilia.
σιδάρεος, dor. c. σιδίρεος.
σιδαρο-νόμος, v. σιδηρόνομος.
σιδαρό-πλακτος, v. σιδηρόπλακτος.
σιδαρος, dor. c. σίδηρος.
σιδη, ης (ή) pelure de grenade.
σιδηραία, ας (ή) extraction du fer [σιδηρεύω].
σιδηρειος, α, ον : 1 de fer || 2 dur comme le fer, c. à d. inflexible, impitoyable || 3 qui provient du fer.
σιδηρεος, α, ον, p. contr. att. σιδηρούς, ά, οὔν : I de fer : χείρ σιδηρά, THC. grappin de fer; σιδίρεος οὐρανός, OD. le ciel de fer, les anciens Grecs supposant que la voûte du ciel était métallique || II p. ext. dur comme le fer; fig. : 1 sec, raide || 2 dur, cruel, inflexible || 3 en b. part, ferme, indomptable [σιδηρος].
σιδηρεύς, έως (ὁ) forgeron [σιδηρος].
σιδηριον, ου (τό) instrument de fer [σιδηρος].

σιδηρίτις, ιτιδος, adj. f. : 1 de fer || 2 mêlé de parcelles de fer [σιδηρος].
σιδηρο-δρώς, ώτος (ὁ, ή) qui mange ou ronge le fer [σ. βιθρώσω].
σιδηρό-δετος, ος, ον, attaché avec des liens de fer [σ. δέω].
σιδηρο-κμής, ήτος (ὁ, ή) tué par le fer [σ. χάμνω].
σιδηρο-μήτωρ, ορος (ή) mère du fer (la terre) [σ. μήτηρ].
***σιδηρο-νόμος, dor. σιδαρο-νόμος, ος, ον,** qui partage par le fer, c. à d. par l'épée [σιδηρος, νέμω].
σιδηρό-πλακτος, ος, ον, fabriqué en fer [σ. πλασσω].
***σιδηρό-πλακτος, dor. σιδαρό-πλακτος, ος, ον,** frappé par le fer [σ. πλίσσω].
σιδηρος, ου (ὁ) 1 fer || 2 tout instrument de fer (épée, pointe de flèche, hache, faux, etc.) || 3 marché au fer.
σιδηρό-σπαρτος, ος, ον, engendré par le fer [σ. adj. verb. de σπείρω].
σιδηρο-τέκτων, ονος (ὁ) forgeron [σ. τέκτων].
σιδηρούς, ά, οὔν, v. σιδίρεος.
σιδηρο-φορέω-ώ : 1 porter des armes ou une armure de fer || 2 escorter qqn en armes; d'ou au pass. être escorté par des gens en armes || Moy. m. sign. [σ. φέρω].
σιδηρό-φρων, ων, ον, gén. ονος, au cœur de fer [σ. φρήν].
σιδηρό-χαλκος, ος, ον, fait de fer et de cuivre [σ. χαλκός].
σιδηρώ-ώ, munir de fer [σιδηρος].
σιδιον, ου (τό) écorce de grenade [σιδη].
Σιδονίηθεν, adv. de Sidon [Σιδονίη, -θεν].
Σιδόνιος, α, ον, c. Σιδώνιος; ή Σιδονίη (ιον.) OD. le territoire de Sidon [Σιδών 1].
1 Σιδών, ώνος (ή) Sidon (auj. Saida, Seïdeh) ville de Phénicie.
2 Σιδών, ώνος (ὁ) habitant de Sidon.
Σιδώνιος, α, ον, de Sidon, Sidonien [Σιδών].
σίζω (seul. prés., impf. et ao. réc. έσιξα) siffler [formé par onomatopée; cf. σιγμός, σίγμα, etc.].
Σιθωνία, ion. Σιθωνίη, ης (ή) la Sithonie, contrée de Thrace, d'ou la Thrace.
Σικανία, ας (ή) la Sicanie, partie de la Sicile voisine d'Agrigente, d'ou la Sicile.
Σικανικός, ή, όν, de Sicanie [Σικανία].
Σικανός, οὔ (ὁ) habitant de la Sicanie [Σικανία].
Σικελία, ας (ή) Sicile, île voisine de l'Italie.
Σικελικός, ή, όν, de Sicile, Sicilien; τὸ Σικελικόν, la puissance sicilienne; τὰ Σικελικά, vêtements siciliens [Σικελία].
Σικελιώτης, οὔ (ὁ) Sicilien, habitant grec de Sicile [Σικελία].
Σικελός, ή, όν, de Sicile, sicilien; οἱ Σικελοί, les Siciliens [v. Σικελία].
σίκινις ou σίκινις, ιδος, acc. ιν (ή) danse de Satyres.
σίκλος, ου (ὁ) v. σίγλος.
σίκυα, ας (ή) 1 fruit de l'espèce des cucurbitacées || 2 sorte de verre à boire allongé [cf. σίκυος].
σίκυον, ου (τό) graine de concombre ou de citrouille [σικία].
σίκυος, ου, ou σικυός, οὔ (ὁ) concombre.